

9 Δεκεμβρίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ,

Αιτητής.

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΔΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 171/91).

5 Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα, Άρθρο 117 — Βοηθός Γενικός Ελεγκτής — Λογική η διαφοροποίηση του μισθού του από αυτόν του Γενικού Ελεγκτή ενόψει των αυξημένων εξουσιών του Γενικού Ελεγκτή και την μη ύπαρξη ρητής πρόνοιας στο Σύνταγμα ότι υπηρετούν και οι δύο με τους ίδιους όρους.

10 Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα, Άρθρο 166.1 — Δεν καθορίζει τον τρόπο μισθοδοσίας οποιουδήποτε — Αναφορά στις περιπτώσεις χρέωσης του λογαριασμού του πάγιου ταμείου της Δημοκρατίας.

15 Συνταγματικό Δίκαιο — Συνταγματικότητα Νόμου — Αντισυνταγματικός Νόμος — Τεκμήριο συνταγματικότητας — Απόδειξη πέραν κάθε λογικής αμφιβολίας ως προς την ασυμφωνία και αντίθεση του Νόμου με το Σύνταγμα — Τα Δικαστήρια δεν επηρεάζονται από τα κίνητρα και την πολιτική του Νόμου.

20 Συνταγματικό Δίκαιο — Δικαίωμα αμοιβής — Δημόσιο δικαίωμα αλλά δεν πηγάζει από το Σύνταγμα — Δεν είναι αναπαλλοτρίωτο — Δυνατή παραίτηση από αυτό εκτός αν απαγορεύεται ρητά από τον Νόμο.

25 Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής επιδίωξε την ακύρωση της απόφασης καταβολής σε αυτόν μισθού στην κλίμακα Α16 σε διαφοροποίηση με τον Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας του οποίου ο μισθός ήταν πάγιος.

Προς υποστήριξη της προσφυγής του ισχυρίστηκε πως ο Περί Προϋπολογισμού Νόμος του 1991 (Νόμος 231/90) ήταν αντισυνταγματικός στο σχετικό μέρος καθ' ότι σύμφωνα με το Σύνταγμα ο Βοηθός Γενικός Ελεγκτής είναι ανεξάρτητος αξιωματούχος και ως τέτοιος θα πρέπει να αμείβεται με πάγιο μισθό ίσο με τον Γενικό Ελεγκτή όπως ακριβώς ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας αμείβεται με πάγιο μισθό ίσο με αυτόν του Γενικού Εισαγγελέα και των Δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Περαιτέρω ισχυρίστηκε πως το Άρθρο 166.1 του Συντάγματος ενισχύει τους ισχυρισμούς του εφόσον ορίζει πως ο μισθός του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή καταβάλλεται από το πάγιο ταμείο του Κράτους.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 1) Η διαφοροποίηση στη μισθοδοσία του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή σε σύγκριση μ' αυτή του Ελεγκτή, είναι λογική ενόψει των αυξημένων εξουσιών που έχει ο Γενικός Ελεγκτής, έναντι αυτών του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή. Η διαφοροποίηση αυτή είναι λογική, ιδίως ενόψει της φράσεως "Ούτως ωσαύτως δύναται, υποκείμενος εις τα οδηγίες του γενικού ελεγκτού..." (στο Άρθρο 117.1).

Η ίδια διαφοροποίηση υπάρχει και στην περίπτωση του Γενικού Εισαγγελέα και του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, όσον αφορά τα καθήκοντά τους, όπου, στο Άρθρο 114.1, υπάρχει πρόνοια παρόμοια μ'αυτή του Άρθρου 117.1, ότι δηλαδή ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας είναι υποκείμενος στις οδηγίες του Γενικού Εισαγγελέα. Στη περίπτωση εκείνη όμως, δεν μπορούσε να γίνει διαφοροποίηση της μισθοδοσίας τους, ενόψει της πρόνοιας του Άρθρου 112.4, ότι υπηρετούν και οι δύο με τους ίδιους όρους. Στην παρούσα περίπτωση δε γίνεται πρόνοια για ίσους όρους υπηρεσίας, αλλά μόνο για ίσους όρους απολύσεως ή αποχωρήσεως από την υπηρεσία.

Υπό το φως των πιο πάνω, βρίσκω ότι η περίπτωση του αιτητή διαφοροποιείται από αυτή του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα με βάση τις πρόνοιες του Συντάγματος και δεν υπάρχει παραβίαση της συνταγματικής αρχής της ισότητας. Ούτε και στην περίπτωση του αιτητή σε σύγκριση με τον Γενικό Ελεγκτή παραβιάζεται η αρχή αυτή, ενόψει των αυξημένων εξουσιών του τελευταίου.

- 2) Το Άρθρο 166.1, στο οποίο έγινε αναφορά κι' από τις δύο πλευρές, δεν προσθέτει τίποτα στην υπόθεση του αιτητή. Σ' αυτό αναφέρεται απλώς οι περιπτώσεις στις οποίες χρεώνεται ο λογαριασμός του πάγιου ταμείου της Δημοκρατίας, και δεν έχει καμιά σχέση με τον τρόπο μισθοδοσίας οποιουδήποτε.
- 3) Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου και Άλλων ν. Καραγιώργη και Άλλου** (Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1163 - ημερομηνίας 14/2/91), λέχθηκαν τα ακόλουθα:
- "Η αρχή του τεκμηρίου της συνταγματικότητας των νόμων είναι βαθεία εμπεδωμένη στην έννομη τάξη της Κύπρου.
- Νομοθετική πράξη κηρύσσεται άκυρη ως αντισυνταγματική, εάν αποδειχθεί ότι, πέραν κάθε λογικής αμφιβολίας, είναι ασύμφωνη και αντίθετη και δεν μπορεί να συνυπάρξει με το Σύνταγμα.
- Είναι αξίωμα του δικαίου της ερμηνείας ότι τα Δικαστήρια, στην εξέταση της συνταγματικότητας της νομοθεσίας, δεν ασχολούνται, ούτε επηρεάζονται από τα κίνητρα, την πολιτική, τη σοφία, ή τις επιπτώσεις του νόμου".
- Με βάση τα πιο πάνω, βρίσκω ότι οι ισχυρισμοί του αιτητή για αντισυνταγματικότητα του Νόμου 231/90, δεν αποδείχθηκαν και απορρίπτονται.
- 4) Ενόψει των όσων λέχθηκαν πιο πάνω και του γεγονότος ότι δεν υπάρχει συνταγματική επιταγή για ισομισθία του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή με το Γενικό Ελεγκτή, βρίσκω, περαιτέρω ότι ο αιτητής, που υπηρετούσε τόσο χρόνια με μισθοδοσία χαμηλότερη αυτής του Γενικού Ελεγκτή, την οποία αποδεχόταν χωρίς να εγείρει ποτέ του θέμα, απώλεσε το έννομο του συμφέρον αναφορικά με το θέμα αυτό.
- Δε συμφωνώ με τη θέση του αιτητή ότι δεν μπορούσε να παραιτηθεί από το δικαίωμα του αυτό, που είναι μεν δημόσιο, δεν πηγάζει όμως από το Σύνταγμα, όπως έχω ήδη αποφασίσει. Όπως δε λέχθηκε στην υπόθεση **Παπαγιώργης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου**, Υπόθεση αρ. 423/91, ημερομηνίας 9/10/92, το δικαίωμα αμοιβής δεν είναι αναπαλλοτρίωτο ανθρώπινο δικαίωμα, και παραίτηση από αυτό είναι δυνατή εκτός αν αυτή απαγορεύεται ρητά από το

Νόμο.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου και Άλλοι ν. Καραγιώργη και Άλλων (1991) 3 Α.Α.Δ. 159

Δ. Α. Παπαγιώργης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 3654.

Προσφυγή.

Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση 1 με την οποία τοποθετούν τον αιτητή σε μισθολογική κλίμακα και του καθορίζουν μισθό κατώτερο από το μισθό του Γενικού Ελεγκτή της Δημοκρατίας.

Μ. Χριστοφίδης, για τον αιτητή.

Ρ. Πετρίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α' για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή ζητούνται οι ακόλουθες θεραπείες:

"(Α) Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται εν όλω άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε αποτελέσματος η απόφαση και/ή η πράξη των καθ' ων η αίτηση 1 που περιέχεται στο συνημμένο Τεκμήριο 1 με την οποία τοποθετούν τον αιτητή σε μισθοδοτική κλίμακα και του καθορίζουν μισθό κατώτερο από το μισθό του Γενικού Ελεγκτή της Δημοκρατίας.

(Β) Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται εν όλω άκυρη η πράξη και/ή η απόφαση των καθ' ων η αίτηση καταβολής και/ή πληρωμής αντιμισθίας στον αιτητή που βασίζεται σε μισθοδοτική κλίμακα και δεν είναι ίση με την αντιμισθία του

Γενικού Ελεγκτή της Δημοκρατίας.

5 (Γ) Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται εν όλω άκυρη η παράλειψη των καθ'ων η αίτηση να καθορίσουν πάγιο μισθό για τον αιτητή και να προσφέρουν σ' αυτόν μισθό ίσο με το μισθό του Γενικού Ελεγκτή της Δημοκρατίας και ότι κάθε τι που έχει παραλειφθεί έπρεπε να είχε εκτελεστεί.

10 (Δ) Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται αντισυνταγματικός ο περί Προϋπολογισμού Νόμος του 1991 (Νόμος 231/90) καθόσον αφορά το μέρος εκείνο με το οποίο ο Βοηθός Γενικός
15 Ελεγκτής της Δημοκρατίας τοποθετείται επί μισθοδοτικής κλίμακας και καθορίζεται γι' αυτό αντιμισθία που δεν είναι ίση με εκείνη του Γενικού Ελεγκτή της Δημοκρατίας.

(Ε) 'Εξοδα."

20 Τα γεγονότα που έχουν σχέση με την υπόθεση είναι τα ακόλουθα:

25 Ο αιτητής διορίστηκε από τον τότε Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ως Βοηθός Γενικού Ελεγκτή, από 1/1/77, δυνάμει του Άρθρου 115.1 του Συντάγματος και έκτοτε κατέχει τη θέση αυτή. Μισθολογικά, ο αιτητής βρισκόταν, μέχρι το 1980, στην κλίμακα Α14 και από το 1981, με τη
30 νέα βαθμολογική και μισθολογική διάρθρωση των θέσεων της Δημόσιας Υπηρεσίας, η θέση του αναβαθμίστηκε στην κλίμακα Α15. Ο αιτητής έπαιρνε μισθό στην κλίμακα Α15 μέχρι και το 1990.

35 Το Υπουργικό Συμβούλιο με την απόφασή του αρ. 34.610, ημερομηνίας 19/11/90, αποφάσισε, ανάμεσα σ' άλλα:

40 "α) να εγκρίνει τη διαφοροποίηση της μισθοδοσίας που πρότείνει για το Βοηθό Γενικό Ελεγκτή από πάγιο μισθό £8,142 σε κλίμακα Α16.

.....

ε) να εξουσιοδοτήσει τον Υπουργό Οικονομικών να λάβει όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα για την υλοποίηση των πιο πάνω."

Σε υλοποίηση της πιο πάνω απόφασης, στον Προϋπολογισμό για το 1991 (Νόμος 231/90), η θέση του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή μετονομάστηκε σε Βοηθό Γενικό Ελεγκτή, με μισθοδοτική κλίμακα Α16 (Κεφάλαιο 08Α "Ελεγκτική Υπηρεσία" στον Τακτικό Προϋπολογισμό).

Ο αιτητής δέχθηκε το μισθό του στην κλίμακα Α16 υπό διαμαρτυρία και με επιφύλαξη των δικαιωμάτων του, "ιδιαίτερα εκείνων για πάγια αντιμισθία και ισομισθία με το Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας" (Τεκμήριο 2 στην αίτηση).

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι ο Βοηθός Γενικός Ελεγκτής είναι ένας από τους ανεξάρτητους αξιωματούχους της Δημοκρατίας σύμφωνα με το Σύνταγμα, οι αντιστοιχίες των Άρθρων 115-117 προς τα Άρθρα 112-114, του οποίου δείχνουν την ισομισθία του Γενικού Ελεγκτή και του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή, όπως συμβαίνει και στην περίπτωση του Γενικού Εισαγγελέα με το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα. Επί πλέον, σύμφωνα με γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα, ημερομηνίας 3/2/76, "... η επί κλίμακος τοποθέτησις του Γενικού Ελεγκτού ήτις προϋποθέτει πιστοποίησιν υπό άλλης αρχής διά την λήψιν του ποσού της επομένης βαθμίδος...", αποτελεί κίνδυνο για την ανεξαρτησία του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή.

Ισχυρίστηκε περαιτέρω, ότι:

"Από όλους τους ανεξάρτητους αξιωματούχους της Δημοκρατίας ο Βοηθός Γενικός Ελεγκτής είναι ο μόνος που είναι τοποθετημένος σε μισθοδοτική κλίμακα και είναι ο μόνος βοηθός ανεξάρτητος αξιωματούχος που δεν έχει ισομισθία με τον έτερον ανεξάρτητον αξιωματούχο στην ανεξάρτητη υπηρεσία που υπηρετεί και τον οποίον βοηθά".

Όσο για το Νόμο 231/90, ο δικηγόρος του αιτητή είπε ότι αυτός προσβάλλεται ιδιαίτερα αφού αποτελεί τη βάση της πράξης που εμφανίζεται στη θεραπεία Β της προσφυγής.

Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ήγειρε την προδικαστική ένσταση ότι η επίδικη απόφαση είναι νομοθετικής φύσεως και δεν μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή.

5

Αναπτύσσοντας τους ισχυρισμούς της η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση είπε ότι η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που προσβάλλεται με τη θεραπεία Α του αιτητικού, αποτελεί προπαρασκευαστική πράξη της ψήφισης του περί Προϋπολογισμού Νόμου (αρ. 231/90) και δεν είναι προσβλητή με προσφυγή. Περαιτέρω, η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου δεν επηρέασε οποιαδήποτε έννομα συμφέροντα του αιτητή, που δεν έλαβε ποτέ του πάγιο μισθό, αλλά είχε μόνο απλή προσδοκία που δεν αποτελεί αφ' εαυτής νόμιμη βάση για το παραδεκτό προσφυγής που στρέφεται εναντίον της.

Όσο για την ισχυριζόμενη αντισυνταγματικότητα του Νόμου 231/90 (θεραπεία Δ) η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπέβαλε ότι αυτή δεν καταδείχθηκε πέραν πάσης αμφιβολίας, η δε σκοπιμότητα και σοφία των προνοιών του Νόμου εκφεύγει του συνταγματικού ελέγχου.

Υποστήριξε ότι υπάρχει ουσιώδης διαφορά μεταξύ των Άρθρων 112 και 115 του Συντάγματος, γιατί το Άρθρο 115, σ' αντίθεση με το 112, δεν αναφέρεται σε όρους υπηρεσίας (αντιμισθία), αλλά στον τρόπο αποχώρησης από την υπηρεσία ή απόλυσης. Το Σύνταγμα δεν καθορίζει τη μισθοδοσία του Γενικού ή του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή, ούτε και υποδεικνύει ισομισθία των δύο. Επιπλέον, ο Γενικός Ελεγκτής έχει αυξημένες εξουσίες σε σύγκριση με το Βοηθό Γενικό Ελεγκτή, που ενεργεί πάντοτε σύμφωνα με τις οδηγίες του πρώτου.

Περαιτέρω, δεν υπάρχει συνταγματική υποχρέωση για μισθοδοσία του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή με βάση πάγιο μισθό και όχι μισθοδοτική κλίμακα. Η μόνη συνταγματική υποχρέωση είναι να καταβάλλεται ο μισθός του από το πάγιο ταμείο του κράτους, βάσει του Άρθρου 166.1(β).

Ο δικηγόρος του αιτητή με την απαντητική του αόριστη ισχυρίστηκε ότι το Άρθρο 166.1(β) καθορίζει

ποιοί αξιωματούχοι του Κράτους παίρνουν πάγιο μισθό κι' ανάμεσα σ' αυτούς είναι κι' ο Βοηθός Γενικός Ελεγκτής. Ο αιτητής, έχει από το Σύνταγμα μόνιμα και αδιάκοπα έννομο συμφέρον και καθήκον να ζητά πάγια μισθοδοσία. Το δικαίωμα του αυτό είναι δημόσιο και πηγάζει από το Σύνταγμα και είναι αδιανόητη και ανίσχυρη παραίτηση του από αυτό. 5

Προτού προχωρήσω στην εξέταση των νομικών θεμάτων που εγείρονται, θα ήθελα να αναφερθώ στο αιτητικό της προσφυγής. 10

Με το αιτητικό "Α" προσβάλλεται η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 29/11/90. Η απόφαση αυτή απετέλεσε τη βάση για τον καθορισμό, με το Νόμο 231/90, της κλίμακας του αιτητή. Είναι στην ουσία προπαρασκευαστική πράξη και επομένως μη εκτελεστή αφ' εαυτής. Μπορεί όμως να εξεταστεί η νομιμότητά της, με την τελική, προσβαλλόμενη εκτελεστή πράξη. Ακύρωση της τελικής πράξης συμπαράσχει σε ακυρότητα και τις προπαρασκευαστικές της πράξεις. 15 20

Το αιτητικό "Β" αφορά την ουσία της προσφυγής, που είναι η καταβολή μισθού στον αιτητή με βάση μισθοδοτική κλίμακα, αντί πάγιου μισθού, ίσου με του Γενικού Ελεγκτή. 25

Το αιτητικό "Γ" είναι εκ του περισσού, ενόψει του αιτητικού "Β", που αποτελεί και την ουσία της προσφυγής. 30

Το αιτητικό "Δ" θα ήταν από μόνο του απαράδεκτο, εφόσον στρέφεται κατά νομοθέτηματος. Η αντισυνταγματικότητά όμως του Νόμου 231/90, μπορεί να εξεταστεί μαζί με το αιτητικό "Β", που στρέφεται εναντίον της ατομικής διοικητικής πράξης καθορισμού του μισθού του αιτητή, που έγινε με βάση το Νόμο αυτό, ως μέρος της ουσίας της υπόθεσης. 35

Ο μισθός του αιτητή καθορίστηκε με το Νόμο 231/90, στην κλίμακα Α16. Σύμφωνα με τον ίδιο Νόμο, ο μισθός του Γενικού Ελεγκτή είναι £8,482, πάγιος μισθός. 40

Η ουσία της υπόθεσης έγκειται στο κατά πόσο με βάση τις διατάξεις του Συντάγματος, ο αιτητής έπρεπε να παίρνει πάγιο μισθό, ίσο με αυτό του Γενικού Ελεγκτή. Ο βασικός ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι η καταβολή σ' αυτόν μισθού μικρότερου από αυτό του Γενικού Ελεγκτή, βάσει μισθοδοτικής κλίμακας, αντίκειται στις διατάξεις του Συντάγματος.

Τα σχετικά Άρθρα του Συντάγματος, στα οποία έγινε αναφορά από τους δικηγόρους, είναι τα Άρθρα 112, 113, 114, 115, 116, 117 και 166. Τα Άρθρα 112-117 βρίσκονται στο Μέρος VI του Συντάγματος, κάτω από το γενικό τίτλο "Περί των Ανεξαρτήτων Αξιωματούχων της Δημοκρατίας". Τα Άρθρα 112-114 αναφέρονται στο διορισμό, όρους υπηρεσίας και εξουσίες του Γενικού Εισαγγελέα και Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, ενώ τα Άρθρα 115-117 στο διορισμό και εξουσίες του Γενικού Ελεγκτή και Βοηθού Γενικού Ελεγκτή. Το Άρθρο 166, κάτω από τον τίτλο "Δημοσιονομικά Διατάξεις" περιέχει πρόνοιες ως προς το ποια ποσά χρεώνονται στο πάγιο ταμείο του Κράτους. Τα Άρθρα 115, 116 και 117 του Συντάγματος, καθ' ό μέρος αυτά είναι σχετικά με την υπόθεση, έχουν ως εξής:

25 "ΑΡΘΡΟΝ 115

1. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας διορίζουσιν από κοινού

30 2. Ο γενικός ελεγκτής είναι προϊστάμενος της ελεγκτικής υπηρεσίας της Δημοκρατίας και ο βοηθός γενικού ελεγκτού έπεται αυτώ. Η ελεγκτική υπηρεσία της Δημοκρατίας είναι ανεξάρτητος υπηρεσία της Δημοκρατίας μη υπαγομένη εις οιονδήποτε υπουργείον.

35 3. Ο γενικός ελεγκτής και ο βοηθός γενικού ελεγκτού είναι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι της Δημοκρατίας και δεν αποχωρούσι της υπηρεσίας ούτε απολύονται εκ της θέσεως αυτών, ειμή υπ' ους όρους και καθ' όν τρόπον οι δικασταί του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

ΑΡΘΡΟΝ 116

1. Ο γενικός ελεγκτής βοηθούμενος υπό του βοηθού γενικού ελεγκτού ελέγχει εν ονόματι της Δημοκρατίας πάσαν πληρωμήν ή είσπραξιν και πάντα λογαριασμόν χρηματικών διαθεσίμων ή λοιπού ενεργητικού ή αναληφθεισών υπό της Δημοκρατίας ή διά λογαριασμόν αυτής υποχρεώσεων, του οποίου η διαχείρισις γίνεται υπό της Δημοκρατίας ή εν ονόματι αυτής θεωρών και ελέγχων συνάμα πάντα τοιούτον λογαριασμόν. Προς τον σκοπόν τούτον έχει το δικαίωμα της επιθεωρήσεως απάντων των σχετικών προς τοιούτους λογαριασμούς βιβλίων, αρχείων και καταστάσεων και των τόπων ένθα φυλάσσεται το περί ου ο λόγος ενεργητικών.

2. Ο γενικός ελεγκτής βοηθούμενος υπό του βοηθού γενικού ελεγκτού ασκεί πάσαν ετέραν εξουσίαν και εκτελεί πάσαν ετέραν υπηρεσίαν ή καθήκον καθοριζόμενον ή ανατιθέμενον εις αυτόν διά νόμου.

3. Αι εις το παρόν κεφάλαιον οριζόμεναι εξουσίαι και τα καθήκοντα του γενικού ελεγκτού δύνανται ν' ασκώνται και η καθοριζομένη υπηρεσία να εκτελήται υπ' αυτού είτε αυτοπροσώπως είτε δι' υπαλλήλων υπαγομένων υπ' αυτόν και ενεργούντων υπό και συμφώνως προς τας οδηγίας αυτού.

4. Ο γενικός ελεγκτής υποβάλλει ετησίως έκθεσιν επί της ασκήσεως των εν τω παρόντι κεφαλαίω αναφερομένων υπηρεσιών και καθηκόντων αυτού προς τον Πρόεδρον και τον Αντιπρόεδρον της Δημοκρατίας, οίτινες μεριμνώσι περί της καταθέσεως αυτής ενώπιον της Βουλής.

ΑΡΘΡΟΝ 117

1. Ο βοηθός γενικού ελεγκτού έχει την εξουσίαν και εκτελεί τας υπηρεσίας και τα καθήκοντα, άτινα κανονικώς εμπίπτουσιν εις την αρμοδιότητα του αξιώματός του. Ούτος ωσαύτως δύναται, υποκείμενος εις τας οδηγίας του γενικού ελεγκτού, να ασκή πάσαν εξουσίαν και να εκτελή παν καθήκον ή υπηρεσίαν εμπειπιστευμένην εις τον γενικόν ελεγκτήν δυνάμει του

Συντάγματος ή του νόμου.

5 2. Ο βοηθός γενικού ελεγκτού αναπληροί τον γενικόν ελεγκτήν εν τη ενασχήσει των καθηκόντων αυτού, εν περιπτώσει απουσίας ή προσκαίρου κωλύματος αυτού."

10 Είναι γεγονός ότι τόσο ο Γενικός Εισαγγελέας και ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας, όσο και ο Γενικός Ελεγκτής, που είναι επίσης, σύμφωνα με το Σύνταγμα, ανεξάρτητοι αξιωματούχοι της Δημοκρατίας, έχουν πάγιο μισθό. Ο Γενικός Εισαγγελέας και Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας έχουν τον ίδιο μισθό, που είναι μεγαλύτερος αυτού του Γενικού Ελεγκτή και ίσος με αυτό των Δικαστών του
15 Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η ισομισθία τους, τόσο μεταξύ τους, όσο και με τους Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου πηγάζει από το Άρθρο 112.4, που προνοεί ότι:

20 "4. Ο γενικός εισαγγελεύς και ο βοηθός γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας είναι μέλη της μονίμου νομικής υπηρεσίας της Δημοκρατίας και υπηρετούν, υφ' ούς όρους οι δικασταί του Ανωτάτου Δικαστηρίου πλην του προέδρου τούτου και δεν απολύονται, ειμή υφ'
25 ούς όρους και καθ' ον τρόπον οι δικασταί ούτοι".

30 Το αντίστοιχο Άρθρο για το Γενικό Ελεγκτή και το Βοηθό Γενικό Ελεγκτή (Άρθρο 115.3) δεν προνοεί για τους όρους υπηρεσίας τους, αλλά μόνο για τον τρόπο αποχώρησής τους από την υπηρεσία, ή απόλυσής τους. Γι' αυτό, δεν μπορεί να υπάρξει ισχυρισμός περί ισομισθίας τους με το Γενικό Εισαγγελέα και το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα, ούτε και προβλήθηκε τέτοιος ισχυρισμός. Το τί διεκδικεί ο αιτητής είναι βασικά ίσους μισθοδοτικούς
35 όρους με το Γενικό Ελεγκτή.

40 Δε γίνεται καμιά μνεία στα Άρθρα 115-117 σε μισθοδοτικούς όρους, είτε του Γενικού Ελεγκτή είτε του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή.

Η διαφοροποίηση στη μισθοδοσία του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή σε σύγκριση μ' αυτή του Ελεγκτή, είναι λογική ενόψει των αυξημένων εξουσιών που έχει ο Γενικός Ελεγκτής, έναντι αυτών του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή. Η

διαφοροποίηση αυτή είναι λογική, ιδίως ενόψει της φράσεως "Ούτος ωσαύτως δύναται, υποκείμενος εις τας οδηγίας του γενικού ελεγκτού..." (στο Άρθρο 117.1).

Η ίδια διαφοροποίηση υπάρχει και στην περίπτωση του Γενικού Εισαγγελέα και του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα, όσον αφορά τα καθήκοντά τους, όπου, στο Άρθρο 114.1, υπάρχει πρόνοια παρόμοια μ' αυτή του Άρθρου 117.1, ότι δηλαδή ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας είναι υποκείμενος στις οδηγίες του Γενικού Εισαγγελέα. Στην περίπτωση εκείνη όμως, δεν μπορούσε να γίνει διαφοροποίηση της μισθοδοσίας τους, ενόψει της πρόνοιας του Άρθρου 112.4, ότι υπηρετούν και οι δύο με τους ίδιους όρους. Στην παρούσα περίπτωση δε γίνεται πρόνοια για ίσους όρους υπηρεσίας, αλλά μόνο για ίσους όρους απολύσεως ή αποχωρήσεως από την υπηρεσία.

Υπό το φως των πιο πάνω, βρίσκω ότι η περίπτωση του αιτητή διαφοροποιείται από αυτή του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα με βάση τις πρόνοιες του Συντάγματος και δεν υπάρχει παραβίαση της συνταγματικής αρχής της ισότητας. Ούτε και στην περίπτωση του αιτητή σε σύγκριση με το Γενικό Ελεγκτή παραβιάζεται η αρχή αυτή, ενόψει των αυξημένων εξουσιών του τελευταίου.

Το Άρθρο 166.1, στο οποίο έγινε αναφορά κι' από τις δύο πλευρές, δεν προσθέτει τίποτα στην υπόθεση του αιτητή. Σ' αυτό αναφέρονται απλώς οι περιπτώσεις στις οποίες χρεώνεται ο λογαριασμός του πάγιου ταμείου της Δημοκρατίας, και δεν έχει καμιά σχέση με τον τρόπο μισθοδοσίας οποιουδήποτε.

Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου και Άλλων ν. Καραγιώργη και Άλλων* (Αναθεωρητική Έφεση αρ. 1163 - ημερ. 14/2/91), λέχθησαν τα ακόλουθα:

"Η αρχή του τεκμηρίου της συνταγματικότητας των νόμων είναι βαθιά εμπεδωμένη στην έννομη τάξη της Κύπρου.

Νομοθετική πράξη κηρύσσεται άκυρη ως αντισυνταγματική, εάν αποδειχθεί ότι, πέραν κάθε

λογικής αμφιβολίας, είναι ασύμφωνη και αντίθετη και δεν μπορεί να συνυπάρξει με το Σύνταγμα.

5 Είμαι αξίωμα του δικαίου της ερμηνείας ότι τα Δικαστήρια, στην εξέταση της συνταγματικότητας της νομοθεσίας, δεν ασχολούνται, ούτε επηρεάζονται από τα κίνητρα, την πολιτική, τη σοφία, ή τις επιπτώσεις του νόμου."

10 Με βάση τα πιο πάνω, βρίσκω ότι οι ισχυρισμοί του αιτητή για αντισυνταγματικότητα του Νόμου 231/90, δεν αποδείχτηκαν και απορρίπτονται.

15 Όσο για τη νομική συμβουλή, ημερομηνίας 3/2/76, στην οποία έγινε αναφορά από το δικηγόρο του αιτητή, αυτή αφορούσε την περίπτωση του Γενικού Ελεγκτή και όχι του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή.

20 Ενόψει των όσων λέχθηκαν πιο πάνω και του γεγονότος ότι δεν υπάρχει συνταγματική επιταγή για ισομισθία του Βοηθού Γενικού Ελεγκτή με το Γενικό Ελεγκτή, βρίσκω, περαιτέρω ότι ο αιτητής, που υπηρετούσε τόσα χρόνια με μισθοδοσία χαμηλότερη αυτής του Γενικού Ελεγκτή, την
25 οποία αποδεχόταν χωρίς να εγείρει ποτέ του θέμα, απώλεσε το έννομο του συμφέρον αναφορικά με το θέμα αυτό.

Δε συμφωνώ με τη θέση του αιτητή ότι δεν μπορούσε να παραιτηθεί από το δικαίωμά του αυτό, που είναι μεν δημόσιο, δεν πηγάζει όμως από το Σύνταγμα, όπως έχω ήδη
30 αποφασίσει. Όπως δε λέχθηκε στην υπόθεση **Παπαγιώργης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου**, Υπόθεση αρ. 423/91, ημερομηνίας 9/10/92, το δικαίωμα αμοιβής δεν είναι αναπαλλοτρίωτο ανθρώπινο δικαίωμα, και παραίτηση από αυτό είναι δυνατή εκτός αν αυτή απαγορεύεται ρητά από
35 το Νόμο.

Ως αποτέλεσμα, η προσφυγή αυτή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

40 Λόγω της πρωτοτυπίας και σοβαρότητας του θέματος που εγέρθηκε, δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.